

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Mladeniški sestanek
bo dne 25. marcija ob 10. uri predpoldnem v Mariboru Flössergasse 4. Naredimo si načrt za mladeniške shode, sploh za našo pomembno organizacijsko delo za leto 1909. Prosimo, da se udeležijo sestanka zavedni mladeniči iz zelene Štajerske v ogromnem številu. Na veselo svidenje! Iskrene mladeniške pozdrave!

Lepa povest za današnji čas.

Kralj Sverir se poda nekoč s svojimi četami v pomorsko mesto Tronthjem, kamor se je pripeljalo mnogo ladij od vseh strani.

Nemci so pripeljali na svojih ladjah toliko vina, da je bilo bolj po ceni kakor pivo. Ker so zelo pili, je vina zmanjkalo, predno so mogli pripeljati nemški trgovci po morju drugega.

En sodček je še bil poln. Za tega se že vinjeni ljudje stepo.

Ker niso verjeli, da bi bilo vina zmanjkalo, so vdrli v kleti nemških trgovcev. Nemci so se branili, in mnogo je bilo ranjenih in pobitih na obeh straneh. Nato jo Nemci popihajo na svoje ladje in uidejo zdvijani množici. Le s težavo je kralj pomiril ljudstvo.

Mnogo slabega je napravila ta vinska kupčija v mestu Tronthjemu. Pozneje se je zgodilo ravno za voljo vina mnogo žalostnega.

Nek gostilničar se je napil in skočil skozi okno, ker je mislil, da gre skozi vrata. Drugi je skočil v morje v svoji pijanosti. — Dva vojaka kraljeve telesne straže sta vinjena ravno šla z noži drug nad drugega, ko pride kralj mimo. Ko vidijo drugi pijani vojaki, da se onadva tepeta, zgrabijo koj za orožje in gredo branit, eni tega drugi drugega. Mnogo je ranjenih, nekateri obleže nezavestni. Kraljev prihod napravi komaj prepiru konec.

Pozneje skliče kralj veliki shod svojih podložnikov in govori ta-le govor:

„Mi se zahvaljujemo Angležem, ker so nam pripeljali pšenice, strdi, moke in obleke; ravnokotko tistim, ki so pripeljali na prodaj razno potrebno posodo. Odločno pa grajamo Nemce, ki so se v obilnem številu pripeljali na svojih ladjah k nam in nakupili od nas surovega masla in rib, pripeljali pa so k nam vina, ki je napravilo med nami toliko gorja in nič dobrega. Mnogo jih je zgubilo v pijanosti svoje življenje, mnogo se jih je tako pohabilo, da bodo pomnili celo življenje. Zato prepovem, da bi še kdo uvaževal vino v mojo državo. Vzemite si k srcu moje besede! Pijanost povzroči največ zla. Kder se vda pijanosti,

zapravi s tem svoje premoženje, pridobi pa to, da se lahko v pijanosti poškoduje, ali si pa nakoplje bolezni. Pijanec je tudi mnogo nezanesljivejši in ima slabši spomin kot drugi ljudje. Tretje hučo in menda največje je to, ker se človek vda raznim strastem, posebno nečistosti. Človek začne v pijanosti brez vzroka zmerjati ali tudi pretepati mirne ljudi. V pijanosti preklinja in se pregreši proti božjim in človeškim postavam. Premislite vsi, ki ste vdani vinu, da boste morali nekoč vse zapustiti. Kaj bo z dušo? Pri vseh stvareh se mora držati mera. Vino pa zapelje ljudi, da ne vedo, kaj je mera, kaj je dovoljeno in nedovoljeno.“

To pripoveduje pravljica o kralju Sverirju.

Ali ni resnično tudi danšanes, kar je govoril ta kralj?

Dokazano je, da se zgodi izmed 100 ubojev 63 v pijanosti; med 100 djani nečistosti zakrivi jih pijača 77; med 100 hudodelstvi šteje jih alkohol 79; izmed 100 družin, kjer ni miru in edinosti, pripisuje se jih 54 na račun pijače; med 100 slabournimi jih napravi alkohol 50. Vsak deveti človek izgine iz sveta zaradi alkohola.

Zato pa boj pijančevanju! Če tudi ne bomo mnogo zastaranih pijancev izpreobrnil, svariti in odvrčati hočemo od pijančevanja tiste, ki mu še niso vdani z dušo in s telesom; kajti lažje je, koga pred grehom obvarovati, kakor iz greha izvleči. Za pijanca ni druge poti, kakor da postane abstinent, če se hoče poboljšati. Gostiln je danšanes preveč. — Boljše bi pač bilo, da bi bilo nađ vrati krčme zapisano namesto „Tu se prodaja žganje“, „Tu se prodaja bolezen.“

Velikega pomena za sedanji čas so družbe treznosti. Mi ne silimo nikogar, da bi se moral pijače zdrževati, mi svarimo le pred pijančevanjem in nezmernostjo. Da je pa človek nekaako primoran, da zmerno vživa opojne pijače, je najbolje, če se vpiše v družbo treznosti.

V naši škofiji se je ustanovila leta 1885. družba Sv. Janeza Krstnika in je obdarovana z odpustki. V ljubljanski škofiji imajo slično družbo, ki ima 3 stopnje: 1. Zdržati se vsakega žganja, druge pijače pa vživati zmerno; 2. zdržati se vsakega žganja, druge pijače pa vživati zmerno in vsaj vsak dan ne; 3. zdržati se vseh opojnih pijač.

Resnica je, da bi bilo mnogo boljše, če bi se sploh nič ne pilo, kakor da se ravno vsled pijače zgodi toliko huđega na svetu. Za telo ni potrebna pijača, pač pa hrana.

Danšanes vse hiti v tovarne ali fabrike, da si kaj prisluži. Pa kako malo jih je, ki bi si kaj prihranili; kar čez teđen zasluži, pa v nedeljo požene po grlu.

Koliko zdravih mladeničev gre v Nemčijo ali v domače tovarne. Malo jih je, ki bi si kaj prihranili, ter se spomnili svojih domačih. Kaj ima večina od tega, da zapusti dom? Vsled preobilne pijače pade mladenič v prerani grob.

Pijača pa je kriva tudi vsega greha. Kdo je varen v socialdemokratskem taboru, da ne zgubi vere in se časno in večno pogubi. Zakaj se pa dandanes bolj skrbi, kakor za brezverske časnike in knjige? Ljudje, ki so sami zakopani v greh in brezverstvo, izdajajo denarje za to, da si more tudi manj premožen delavec kupiti beriva za mal denar.

Pred nedolga časom je umrl pri nekem premogoku na Slovenskem mlad premogokop. Bil je kmečki sin. Zelo mu je branila mati oditi od doma. „Ostani doma, saj ti nič ne manjka; boš videl, da boš srečen. Veš, da tam pri slabih tovariših se boš zgubil in prepozno se boš spomnil na besede svoje matere, ki bo tedaj že morebiti počivala v grobu.“

„Nič se ne bojte“, ji odgovori sin, „kaj pa bi doma, če pa nič ne zaslužim.“ „Za potrebno obleko“, reče mu mati, „boš že imel denarja, in stradati ti še tudi ni bilo treba.“ Pa sin ni poslušal matere in šel je od doma. In spolnile so se pri njem resnične besede: „Povej mi, s kom občuješ in jaz ti povem, kdo si.“ Od začetka je bil še ta mladenič dober in celo domu je poslal parkrat svoj zaslužek.

Njegovi tovariši pa so bili večinoma socialni demokrati in mnogi brezverci. Imeli so pa socialni demokrati shod, na katerem se je udrihalo najbolj po duhovnikih, hvalila pa se je svoboda in brezverstvo.

„Na, mene že ne bodo pridobili“, si je mislil naš mladenič. Po shodu je bilo popivanje in tudi njega so spravili zraven.

„Malo si ga že smem privoščiti, saj je nedelja“, si misli, „in greh tudi ni, če malo pijem“. A pomislil ni, da se je bližnje priložnosti treba varovati!

Tovariši njegovi so spoznali, da je razumen, in začeli so mu govoriti: „Ne smeš se tako držati, saj samo enkrat živiš; zdaj ga dajmo, ko smo mladi. Tu imaš čisto lepo življenje, samo porabiti ga moraš znati. Tu lahko bereš časopise, ki se brigajo za ubogo delavstvo.“

On pije in je vesel in prav dopade se mu družba. Drugič ga tovariši zopet povabijo, naj gre z njimi, in šel je.

„Vsega tako ne bom napravil“, si je mislil. A pili so in pili, a ne samo zaslužek je šel po grlu, ampak še dolg je napravil.

Časopisi, ki so viseli v gostilni ob stenah, se mu niso nič kaj dopadli, a bral jih je, ker ni imel drugih. Njegova vera je začela pešati in začutil je neko praznoto. Nenadoma mu je prišlo na misel, da

bi šel domu, a hitro je zatrl to misel. Zdelo se mu je, da ne živi prav, ker si nič ne prihrani, ampak vse zapije. Vedno je bil preslab, da bi se ustavil svojim nadležnim tovarišem, ki bi ga potem imeli za „abstinenciarja“.

Prešla so leta in vedno isto življenje. Živel je tja v en dan in njegova vera je bila čisto opešala, ker že od doma ni bil prišel posebno pobožen, a vendar tedaj še veren in nepokvarjen. Domu je pisal redko, ker ni imel kaj.

Njegovo mater je to žalostilo. „Zapravlja tukaj sin, greši — doma pa mati se solzi.“ — Nekoč se je on ravno napravljal v rudnik, kar mu pismonoša prinese brzojavko, da mu je mati umrla. Odpelje se na pogreb in ostane pol leta doma. A dolg čas mu je postajalo doma in slednjič zopet odide, čeravno mu je oče branil.

„To le vzemi seboj, pa poglej včas notri; to je bila tudi materina želja.“ In sin je vtaknil pri odhodu v žep Slomška: „Življenja srečen pot“. Konec povemo v kratkem.

Nekoč je preveč plesal, kakor se mu je zdelo, in od tedaj se ni počutil prav zdravega. A delal je vedno naprej, češ: bo že prešlo. A bilo je vedno slabše in odšel je v bolnišnico. Tam je v dolgih urah prebiral to lepo Slomškovo knjigo: „Življenja srečen pot“. Solze so se mu vlile po licu in vzdihnil je: „Nisem vedel, da sem imel v tej knjigi zaklad.“ K sreči so mu šle besede blagega škofa. Videl je, da so mu dnevi šteti in spomnil se je materinih besed, ki mu jih je govorila pri odhodu, in ki je sedaj gotovo v nebesih prosila Boga, da pride sin k njej in se ne pogubi. Pisal je še očetu s tresočo roko, da ne bo več dolgo, ko odide za materjo.

Oče je bil potem pri njegovi smrti. Doma pa so potem ljudje govorili: „Tako močen je bil, pa je umrl; ko bi bil poslušal mater, bi še zdaj lahko bil vesel in zadovoljen doma na svojem posestvu. V svetu ni nič!“

Vse hoče v svet. In potem se naj čudijo ljudje, da se dandanes kmetu tako slabo godi. Malo jih je, ki jim tujina prinese srečo. Doma pa primanjkuje ljudi in skoro ni dobiti hlapca ali dekle. Ni slabšega za kmeta, kakor da silijo domači ljudje v svet, kjer se jih toliko in toliko zgubi v pijači. Za potrebo bi imeli vsega dovolj, ko bi doma ostali; včakali bi visoko starost, kakor njihovi očetje in zaspali bi po poštemem delavnem življenju mirno v Gospodu. V tu-

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Tretji dan na morju.

(Dalje.)

M o r n a r j i so skoraj izključno Hrvati. Vesele se jim je bralo na licu, če sem jih nagovoril v slovensko-hrvaški mešanici, ki so jo pa prav dobro umeli. Bilo je sicer to marsikateremu nemškemu prenapetnežu neprijetno in neljubo, pa za to se nismo brigali. Ravno ta dan je pridigar na vse pretege, pa brez vse potrebe, povdarjal v uvodu nemštvo, nemško pobožnost in zvestobo itd., pa kakor nalašč smo bili pri slovesni maši pri altarja ta dan sami Slovani. Ta večer je premišljevala neka navdušena Slovenka iz Gradca, če bi kazalo, da bi zapele pred Marijinim altarjem tudi nekaj Marijinih slovenskih pesmi; imela je precej tovaršic, ki bi ji pomagale. Lepo bi seveda bilo in tudi poučljivo za nemške sorumarice, da bi slišale milodoneče slovenske pesmi; opustila je sicer namero, da bi nam ne mogli ničesar predbacivati, obljubila pa je, da se gotovo vdeleži prvega slovenskega romanja v Sveto deželo in da bo tačas nadomestila v obilni meri, kar v sedanjih razmerah opusti. Ta večer sem ostal nekaj dalje na krovu, kakor na predvečer, pa naša tovaršija se je ta dan kar hitro celo razpršila, menda ni bilo vse v redu. Šel sem na kapitanov mostič, da imam prost razgled na prekrasno južno nebo, na katerem je žarelo v nepopisnem sljaju milijon zvezd, druga lepše od druge, sredi med njimi pa se mi je režal na široko blede mesec in razlival bajno luč po ladji in se prekobicajočih valovih.

Dolgo sem zrl na ta nočni čar, vskliknil sem s

kraljevim pevcem: Ko gledam Tvoje nebo, delo Tvojih prstov: luno in zvezde, ki si jih stvaril (reči moram): Gospod, naš Gospod! kako čudovito je Tvoje ime po vsi zemlji (kako čudoviten si v svojih delih po vsem svetu); Tvoje veličastvo je zvišano nad (vidna) nebesa. (Ps. 8, 2. 4.)

Četrty dan na morju.

Na vse zgodaj pluli smo mimo zadnjih jonskih otokov Čerigo, katerega so v starem veku obiskovali finiški ribiči škrlatnikov, in neznatnega, skalnatega Čerigotto.

Na desno pred nami začeli so se ob jutranjem svitu dvigati hribi in planjave največjega sredozemskega otoka Krete, ki je znana marsikateremu slovenskemu vojaku.

Dolga je 260 kilometrov, širokost se pa menjuje med 9 do 64 kilometrov. Četvero malo obraščenih pogorij preprega otok; najvišji gori sta trovrhni Psiloriti in Teodoro okoli 2500 m visoki.

Več precej obširnih ravnin, zelo rodovitnih in tudi po zimi zelenih ima Kreta; že v starih časih slovela je po svojem vinu, olju, orančah in po obilnem među. Sme se Kreta po lepoti in rodovitnosti imenovati kraljica Sredozemskega morja. Zato se pa tudi ni čuditi, da so se ljudstva za njo kar trgala.

Bila je po vrsti v oblasti starih Rimljanov, Arabcev, Grkov, Genuezov, Behečanov, na zadnje pa je padla v turške roke.

V začetku devetnajstega stoletja skušala se je Kreta, ki šteje 240 tisoč kristjanov in 88 tisoč turkov, večkrat otresti turškega jarma.

Leta 1899. se je vstaja v toliko posrečila, da je dobila Kreta samoupravo pod vodstvom nadkomisarja princa Jurija, drugega sina grškega kralja, vrhovno vlado pa še ima Turčija. Da bi se red in mir ne motil, za to skrbijo Angleška, Italija, Ruska in Fran-

jini pa se jih toliko ponesreči v rudnikih in kaj je z dušo, ki jo Gospod pokliče tako nenadoma v večnost? (Konec prihodnjšč.)

Bodimo praktični kristjani!

V eni številki „Našega Doma“ je pisala neka mladenka svojim sotovarišicam o praktičnem krščanstvu, posebno o veliki malomarnosti in slabi veri v božjo pričujočnost v najsvetejšem zakramentu, kar pa ne velja samo deklicam, ampak tudi nam fantom.

Kako je s praktičnim krščanstvom pri mladeničih? O, največkrat prav slabo, posebno z živo vero v božjo pričujočnost v najsvetejšem zakramentu.

Kolikokrat se vidi, ko stopijo fantje v cerkev, se malo stresejo, kakor da bi jih v hrbtu zbolelo, ali kakor da bi imeli kol v hrbtu.

Dragi mladeniči, verujmo trdno, da smo pred tistim, ki je kralj nebes in zemlje, kojega postavi se podvreči morajo vse stvari v nebesih, na zemlji in pod zemljo, on je tisti, ki bo koj po naši smrti naš sodnik za celo večnost.

Dragi mladenič, tu ne storimo samo kako dobro delo, ako se v cerkev stopivši do tal priklonimo, ampak to je naša dolžnost, katero smo Jezusu dolžni izpolniti.

Otresimo se strahu pred ljudmi, ne mislimo, kaj bo oni ali ona rekla, ako me vidijo, da se do tal priklonim, pomislimo, kdor je dober kristjan, nas bo čislal, kdor je pa slab in mlačen, na tega se nam pa ni treba ozirati.

Ako hoče kdo s kraljem ali cesarjem govoriti, kako težko dobi priložnost, in ako se mu je to posrežilo, kako srečnega se čuti potem!

Ako pa stopimo v cerkev, smo pred kraljem, ki je čez vse kralje in cesarje, in ga lahko obiščemo, kolikokrat hočemo, samo da mu potrebno spoštovanje izkažemo.

Dragi mladeniči, ne sramujmo se nikjer našega krščanskega prepričanja.

Ko je nekda sin visokega častnika Paskverona svojemu očetu tožil, da mu je tako težko med lahkomišljenimi tovariši svojo vero spoznavati, piše mu oče naslednji odgovor: Zasađi takoj tvojo zastavo visoko, da se ve, kdo da si. Čez 24 ur ne sme nobeden tvojih sošolcev čez tebe dvomiti, ali te za tvoje mišljenje vprašati. Bodi kristjan pri prost, pa prost, pred vsem nobene slabosti. Kdor ima čast biti kristjan, mu ni treba zanesljivosti ali dopuščen-

coska. Zadnji dve bi pa sami potrebovali nekoga, da bi skrbel v njih za red in mir.

Lansko leto v jeseni sklenili so Krečani proglašiti združenje Krete z Grško in izvršili svojo namero 7. oktobra.

Stari Krečani niso bili na posebno dobrem glasu. Sv. Pavel, ki je tam oznanjeval sv. evangelij in Krečane dobro poznal, piše v listu do Tita, katerega je postavil škofom v Kreti, o Krečanih naslednje: „Rekel je njih (Krečanov) lastni prerok, pesnik Epimenid, ki je živel 658 let pred Kristusom: Krečani so vselej lažniki, huđe zveri, leni trebuhi (taki ljudje, ki se žive od ropa in goljufije, lenuhi brez dela, kateri strežejo le svojemu trebuhu). To pričevanje je resnično“, tako potrđi sv. Pavel iz lastne skušnje in opominja Tita: „Zaraditega jih oestro posvari, da bodo zdravi v veri, uči in svari jih z resnobo in oprostostjo, da se ne bodo dali odvrniti od pravega nauka po krivih učenikih. (List do Tita 1, 12. 13.) Če so dandanes kaj boljši, ne vem, vozil sem se kakih osem kilometrov severno od njih; potopisci, ki so otok obiskali, jih nič kaj ne hvalijo.

Z velikim zanimanjem smo gledali z daljnogledi številne večje in manjše zalive, ki se zajedaajo ponekod globoko v otok. V njih leže prijazne vasice in trgi in precej velika mesta, na primer Kanea, kjer so bile usidrane nekaj časa tudi avstrijske bojne ladje. Hiše imajo skoraj vse ravne strehe po orientalski šegi; pa ni se bati, da bi obležal sneg na njih. Po ravninah pada silno redko sneg — navadno v zimskem času samo dežuje — le gorovje pokrije bela odeja.

(Dalje prihodnjšč.)

ja za svoje prepričanje beračiti! Ne boj se za posebnost veljati, skoz 40 let sem jaz tak velik posebnost, pa vendar me ni ne Bog ne ljudje zato kaznovali. — Tako je odgovoril oče svojemu sinu, to velja tudi današnje dni za nas.

Ne bojmo se svojega prepričanja jasno spoznati, bodisi pred našim sodelavcem ali našim predpostavljanim!

Slovenski fant z nemškega Štajerskega.

Okoli po svetu.

Na Dunaj je prispel japonski princ Kuni, katerega je cesar sprejel v posebni avdijenci.

Štoto šolsko poslopje. Na Dunaju so otvorili pred nedavnim časom velikansko, moderno šolo, ki ima 43 učnih sob, pet dvoran in tri obednice s kuhinjo za mladino, deset shramb za mladino itd. Stavba je stala nekako okroglo 800.000 K. Sedaj je na Dunaju ravno sto šolskih poslopji. Glavno zaslugo za to moderno šolo so si stekli vladarji dunajskega mesta krščanski socialci pod vodstvom župana Luegerja. —

V Zagrebu se ustanovi višja madjarska dekliška šola.

Koliko bi nas stala vojska? Sedanji nevarni položaj na Balkanu sili v ospredje vprašanje, koliko bi nas stala eventualna vojska. Stroški morebitne vojske se dajo prav težko izračunati, ker se še ne ve z gotovostjo, na koliko strani bi se morali bojevati. Avstrija je bila dosedaj vedno v neprijetnem položaju, da se je morala boriti proti dvema ali še več sovražnikom, tako leta 1805, 1809 in 1859 proti Franciji in njenim zaveznikom, leta 1815 in 1859 proti Franciji in Italiji, oziroma Sardiniji, leta 1866 proti Prusom in Italijanom, leta 1878 proti bosanskim insurgentem, katerim so sicer neoficielno pomagale Srbija, Turčija in Črna-gora. Kakor vse kaže, bi se morali tudi v sedanjem položaju boriti na dve ali tri strani. Stroški take vojske so seveda velikanski, ker je treba na vse strani vojaških priprav, katere seveda mnogo stanejo. Nemško-francoska vojska je stala nad devet milijard. Stroški rusko-japonske vojske so znašali na ruski strani 3390, na japonski strani pa 2860 mil. kron. Avstrijo bi stala vojska en dan 14 mil., en mesec 420 mil. in eno leto 5110 mil. kron. K temu je pa treba prišteti še podpore družinam rezervistov, razne odškodnine, pokojnive invalidom in vdovam po v vojni padlih vojakih. Ako pomislimo še, koliko škode trpi za časa vojske industrija, trgovina, nadalje velikanske izgube na borzah itd., moramo priznati, da je vojska ena najdražjih podjetij na svetu.

Nemčija, Anglija, Francija in Italija so izjavile, da ne pripoznajo neodvisnosti Bolgarske, in da se mora Bolgarska pogoditi s Turčijo.

Mesto Berlin na Nemškem je zadnji čas silno razburjeno. Nek neznanec napada ženske kar na ulici in jim zasadi nož v trebuh. Dosedaj je ranjenih 25 žensk.

Ruska carica je odlikovala italijansko kraljico s križem Aleksandra II. v znak njene skrbnosti za ponesrečence pri zadnjem potresu v Kalabriji.

Kolera na Ruskem. V Petrogradu se kolera vedno bolj širi. Zadnji čas je obolelo zopet 45 oseb, 5 jih je pa umrlo.

Portugalska kraljica je nevarno zbolela.

Potres na Španskem. V Elche so občutili v ponedeljek zelo močne potresne sunke. Ljudstvo je prestrašeno zbežalo na prosto. V cerkvi je nastala grozna panika; vse je hotelo ven. Pri tem je bilo ponesrečenih več žensk in otrok. Tudi na mnogih drugih krajih so se prigodile enake nesreče vsled nastale panike.

Turški minister za zunanje zadeve postane Rifaat-paša, poslanik v Londonu.

Turški sultan je zbornici sporočil, da je imenoval za velikega vezirja in ministra notranjih zadev Hussein Himi-pašo, bivšega generalnega nadzornika Makedonije.

Angleški kralj Edvard namerava to poletje, predno se bo podal v Marijine vare, potovati v Ischl.

Nov koledar za Turško. Državni svet je sklenil v zadnji seji, da se s 1. marcem upelje novi koledar v vsem državnem poslovanju in to oni novega stila.

Bolgarski zunanji minister je dobil iz Peterburga oficielno poročilo, da je car Nikolaj sklenil bolgarsko kraljevino pripoznati in kralja Ferdinanda sprejeti s kraljevskimi častmi; obenem je Rusija pričela posredovati pri ostalih velevlastih, da bodo Bolgarijo priznale za kraljevino. Od druge strani se poroča, da bodo velevlasti še-le tedaj priznale kraljevino Bolgarsko, ko se bode ta sporazumela s Turčijo.

„Slovanska jednota“ se imenuje enotni slovanski klub v državnem zboru in obsega vse češke klube, oba jugoslovanska kluba in staroruski klub. Ta nova parlamentarna organizacija je zdaj najštevilnejša, šteje namreč 126 članov. Pravila je sestavil dr. Šušteršič.

Srbija še vedno straši z vojsko. Oborožuje se z vso hitrostjo in po listih izziva Avstrijo z vso brezobzirnostjo. Razmere so med obema državama skrajno napete. Kaj nam prinese bližnja prihodnost, krvavo vojsko ali mir, nihče ne ve.

V Macedoniji vzbruhne najbrž v kratkem splošna vstaja.

Prestolonaslednik Jurij že več mesecev z vsemi močmi dela na to, da se premesti srbska rezidenca v Niš. Opetovano je povdarjal, da strategični ozirni nujno zahtevajo premestitev rezidence, ker bi se Belgrad v slučaju vojske z Avstro-Ogrsko nikakor ne mogel vzdržati. Ukrenilo se je že marsikaj, kar meri na to, da bo premestitev rezidence iz Belgrada postala dejstvo. Zakladnica narodne banke se nahaja že več časa v Nišu.

V Srbiji se je sestavilo novo ministrstvo iz vseh strank. Ministrski predsednik je postal Novakovič, minister za zunanje zadeve je ostal prejšnji minister Milovanović. Novo srbsko ministrstvo se smatra kot Avstriji neprijazno.

Ljudska vseučilišča. Na Danskem so ustanovili preko 71 ljudskih vseučilišč. Namen teh ljudskih univerz je, prepeljati slušatelje z vročo ljubeznijo do domovine in krščanstva na demokratični podlagi. Te univerze obiskujejo mladi moške iz bolj premožnega kmečkega stanu, deloma tudi iz delavskega in obrtnega stanu in tudi dekleta iz istih stanov. Obiskovalo je ta vseučilišča v letih 1905 in 1906 3500 moških in 3200 ženskih. Država ne zahteva nobenega dokazila o sposobnosti voditeljev in učiteljev teh zavodov. Ako šola dokaže zadostno število obiskovalcev, dobi od države do 3000 K letne subvencije. In Glavni namen teh šol je, da se vzbudi v slušateljih duševni interes, da se jih napeljuje in usposobi k samostojni nadaljni izobrazbi. Zato pa kupujejo na Danskem poljudna znanstvena dela ponajveč kmetje in delavci, ki so bili nekdanji slušatelji teh vseučilišč. Podučuje se pa na teh ljudskih univerzah še telovadba, petje in risanje.

Nov vulkan. Vulkan Pico de Colima v Mehiki je pričel zopet bruhati. Med grozovitim bobnanjem se je vsula vroča lava iz žrela; vsa okolica je požgana in opustošena kamor je dosegla lava.

Revolucija v Perziji. V Reštu so vdrla revolucionarji v vrt guvernerja in vrgli bombo. Guverner in mnogo drugih je bilo ubitih. Nato so z granatami razdajali guvernerjevo poslopje, pošto in brzojav. Revolucionarji so obljubili varovati življenje in imetje ruskih podanikov in tudi ostalih mirnih meščanov.

Nova skupna država v Južni Afriki. Vse angleške kolonije v Južni Afriki so se spojile v eno veliko republiko, ki bo pa imela pet glavnih mest, ker nobena od kolonij ni hotela odnehati od svojih pravic v prilog jedinega glavnega mesta. In tako bode Kapsko mesto zakonodajno glavno mesto, Pretoria upravno, Bloemfontein sodno, Patschefstroom vojno in naposled Durban kot carinsko glavno mesto. Vsa ta mesta razen Durbana so zvezana med seboj z železnico, vendar so tako jedno od drugega oddaljena, da bo administrativni posel zelo otežkočen.

Peričnik. Znani slap „Peričnik“ ima letos krasen leden stožec ki meri v višini nad 20 metrov. Ob svitu solca se odbijajo barve na njem v nepopisnem sijaju in blesku. Dostop k slapu je neoviran, ker je pot izvožena.

V mrtvašnici oživela. V Domažlicah je nenadoma umrla neka 40letna žena, mati štirih otrok, doždevno zadeta od kapi. Prenesli so jo v mrtvašnico na pokopališče, kjer se je drugi dan imela vršiti komisija. Toda žena je bila le navidezno mrtva in se ji je v mrtvašnici ponoči vrnila zavest. Skočila je kvišku in hotela domov, a ker je bilo pokopališče zaklenjeno, ni mogla nikamor. Šele proti jutri je prišel mimo neki mož, ki ga je žena klicala na pomoč; šel je obvestit grobarja in nato so ženo spravili nazaj domov.

Niagara zamrznila. Kakor vesti iz New-Yorka poročajo, je slap Niagare popolnoma zamrznil. Solnčni žarki se zrealijo in blišče v neizmernih masah ledu in odsevajo v nebrojnih barvah kristalne mase ledu.

Požar mehikanskega gledišča. V mestu Aca-pulco v Mehiki je nastal požar v gledišču „Flores.“ Pri predstavi je bilo najmanj okoli 1000 ljudi iz najstarejših in najbogatejših rodbin okolice. Ogenj se je

hitro razširil. Nastala je panika, pri kateri je bilo mnogo oseb pohojenih. Rešitev ljudi je bila še posebno otežkočena, ker je imelo gledišče samo tri ozke izhode.

Vlak so ustavili v noči roparji v Denveru (Colorado) v Ameriki. Vlak je vozil na progi Atlantik s hitrostjo 60 kilometrov v eni uri, kar začuti strojevodja preteči glas in ko se obrne, vidi namerjen samokres pred obrazom. Razbojnik so prisilili strojevodjo, da je ustavil vlak. Nekaj jih je ostalo pri njem na straži, drugi so pa oropali med tem časom poštni voz, s katerega so odnesli vrednosti v znesku 175.000 kron in potem izginili brez sledu.

Parni stroj se je razletel. Na parniku „Peter Zrinjski“ se je razletel parni stroj, ko se je vračal iz Opatije proti Reki. Vsled tega je nastala velika zmešnjava in panika med potniki. Parnik so spravili nazaj v pristanišče, kjer so se mogli potniki izkrcati brez nadaljnih ovir.

Dve novi samostalni državi v Zjedinjenih državah ameriskih. Kongres u Washingtonu je sprejel nov zakon, po katerem se Arizona in Nova Mehika proglasita samostojnim državam v zvezi Zjedinjenih držav.

Grozen ciklon je razsajal v Teksasu, Misisipi in Alabami. Napravil je ogromno škode. Ubityh je bilo 12 oseb, dočim je bilo ranjenih na desetine ljudi. Ciklonu so se pridružili še sneženi zameti, ki so napravili velikansko škodo po državah Kansas, Nebraska in Oklahoma.

Razgled po domovni.

Cesar je potrdil spremenjeni deželni red in deželni volilni red za Štajersko.

Deželnozborske volitve za Štajersko se prično dne 7. maja. Takrat voli splošna skupina. Končane bodo 29. maja. Takrat voli veleposestvo.

Odlikovanje. C. kr. namestništvo v Gradcu je podelilo cerkovniku v Kamnici Tomažu Dobaj častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Umrla je na Vranskem 81 letna Frančiška Musi, mati duhovnov Jožefa in Alojzija Musi.

Novi brambovski zakon določa dveletno službeno dobo. Zdaj se rabi 100.000 rekrutov, odslej se jih bo vsled skrajšanja službene dobe 150.000. Prostovoljska pravica se omeji in odpravi odločanje po žrebu.

Vojaški nabori odgodeni. Ker ni mogoče, da bi državni zbor o pravem času rešil rekrutne predloge, bodo vojaški nabori odgodeni.

Mariborski občinski svet je v svoji zadnji seji sprejel nujni predlog svetovalca J. Pfrimerja, v katerem se pozivlja vlada, da čimpreje prične z gradbo državnega mosta preko Drave. Županu se naroča, da naj v tej zadevi osebno intervenira pri merodajnih osebah na Dunaju. Sklenilo se je tudi naprositi poštno upravo, da vpelje ponočno telefonično službo.

V Naskejevi tovarni v Mariboru je na pust po noči nastal požar. Škoda je precej velika. Zgorela je skoro vsa zaloga usnja, mnogo strojev je pokvarjenih. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Ptujski mestni svet je prepovedal na predlog mestnega zdravnika dr. Metzlerja, zavijati meso, klobase, sir in druge sveže jestvine v časniški ali drug papir, odslej se bo moral rabiti samo bel papir.

Slovenski znaki. V nemških listih se pritožujejo Ptujčani, da si upajo slovenski fantje prihajati v mesto s slovenskimi znaki. To baje vznemirja njih nemško kri in za to kličejo merodajne činitelje na pomoč. Svetujemo Ptujčanom, naj bodo mirni in naj ne dražijo ljudi, ki jim dajejo kruh!

Slivnica pri Mariboru. Naši fantje so nam v nedeljo dne 21. svečana pripravili zopet par veselih uric. Predstavljali so igri: „Kazen ne izostane“ in „Krečmar pri zvitem rogu“. Igrali so v splošno zadovoljnost in je želeli, da bi nam skoraj kaj priredili.

Letošnji predpust je naredil zelo veliko vrzel v vrstah naših mladeničev, oziroma mladenk. Poročili so se: Iv. Meško, vrlo naroden mladenič v Ključaroveih z gđe. Mat. Kosi od sv. Tomaža. Mladi par je poročil ženinov brat slavni pisatelj Fr. Ks. Meško, župnik v Zili na Koroškem. — G. Ignacij Lipovec, predsednik Br. dr. za ljut. okol. in posestnik na Podgradju z gđe. Urško Kosi iz Bučecovec. — G. Jakob Bezjak v Trgovišču z gđe. Polonico Hergula iz Sodinec. — G. Peter Makoter v Križevcih z gđe. Milico Malčevo iz Kokorič. — G. Martin Jančič v Varišavasi z gđe. Tončko Skrbiš v Makolah. — G. J. Frlež, pek pri Sv. Urbanu z gđe. Nežiko Hameršak. — G. Urban Fras iz sv. Urbana z gđe. Ivanko Tašner iz Trnovskega vrha. — G. Miha

Močnik v Kalobju z gđ. Ana Streic pri Sv. Jurju ob juž. žel. — G. Lojze Otorepec iz Sv. Eme z gđ. Liziko Belina. — Gđ. Veronika Korpar iz Oslušovec pri Sv. Lenartu z g. Filipom Krabonja. — G. Marko Šnajdar, hišnik Cirilove tiskarne z gđ. Micko Vogrinec. Oba rodod Ljutomeržana. — G. Alojz Mohorko na Gorici pri Račjem z gđ. Barico Vodusek. — Pri sv. Tomažu pa sta obhajala zakonska Anton in Marija Kajnih v Trnovcih zlato poroko. Bog daj vsem tem in tistim, ki jih je letošnji predpust vpeljal v zakonski stan, mnogo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Barbara pod Mariborom. Dne 15. prosinca je šel 68 letni Juri Tomažič, posestnik z Velke Žimice, v hosto neko drevo podirati; po nesreči ga je drevo tako udarilo, da je v groznih mukah trpel še 3 tedne. Še le po treh tednih ga je rešila smrt. Rajni zapušča žalujočega sina in sinaha.

V **radgonskem** okraju so prekmurski Slovenci pokupili v zadnjem času 89 posestev. Nemci sedaj po svojih listih tožijo, da bo kmalu poslovenjen ves radgonski okraj, Radgona sama pa bo ostala jezikovni otok, ako se kot protitež proti prekmurskim Slovencem ne bo skrbelo, da se bodo v okraju naseljevali Nemci.

V **Studenicah** se je 21. febr. vršil srečolov, katerega se je udeležilo do 300 ljudi. Vse se je dobro obneslo.

Čadramlje. Dne 25. feber. je dopolnil sedemdeseto leto plodovitega življenja prečast. gosp. konzistorijalni sovetnik in župnik Bezenšek. On pri nas cerkveno in narodno polje s krasnim vspehom obdeluje že čez trideset let. Bog nam ga ohrani v dosežanji čistosti!

Zreče. Tu je vmrl bivši posestnik Jožef Železnikar pđ. Andrejec, star 83 let. Posebnost iz njegovega življenja bodi omenjena ta, da je zelo rad prebiral knjige in časopise. In v tem obziru naj bi on bil za vzgled vsakemu izmed nas.

Sv. Peter v Savinjski dolini. Ko se je obhajal sv. misijon, smo dobili navodilo za dolgi misijon, ki se šele zdaj prične, ki nas bo dovedel do našega cilja, ter nas bo obvaroval našega gospodarskega propada. Da bi lažje dosegli naš namen, so nam pokazali pripomočke in ti so: Marjina družba in pa družba treznosti. Mladina je navdušena. V obilnem številu smo pristopili v Marijino družbo, mladenči in dekleta. Bog dal, bi bili stanoviti in vestni v zpolnjevanju dolžnosti, ki nam jih navezuje. Potrebna nam je pa družba treznosti, pa treznost še bolj kakor družba sama. Žal, tudi mi Šempeterčani smo se bratili z alkoholom. Radi smo mu roke podajali. A sedaj se pa hočemo ustaviti temu zlobnežu, saj tako smo obljubili. Boj je hud, a začeti ga je treba. Kar tako zlepa se ne da odpraviti ukoreninjena strast. Obljubili smo se poboljšati, torej ne dajmo se več zapeljati temu zapeljivcu: alkoholu. Ta je zvit ptič in se ne da kar tako pregnati iz svojega brloga. Žal, da so posamezni že prelomili besedo. Pomilovanja vredne sluge alkohola! Še imamo take v naši sredini. Dragi mladenči, in trezno misleči možje, dajmo pokazati, da vemo držati besedo dano in bodimo možje, ne pa kukavice. Dajmo se pa varovati in ogibati takih družb, dajmo jih pridobiti z našim vzgledom in k spodbujanju treznosti! Ne dajmo se družiti z njimi, ki si ga po večkrat privoščijo en mal preveč, — a, preveč, kaj še preveč, samo do popolne abotnosti. Nek fant mi je rekel, ko sem ga opomnil, da mu leze že tudi v noge: „Kaj boš skrbel za me, pusti me, saj še lahko grem, napravi nekaj kerakov pa je telebnil kakor klada pijana. Še lahko je šel k Jurju, kjer ga je dušil do zore drugega dne. Žalostno, pa vendar res, da imamo še več takih prikazni. Ne dajmo se motiti in s korajžo v boj proti alkoholu, z veseljem pozdravljena družba treznosti! Dajmo izpolnjevati njena vedila. Tako bomo zmagali v boju proti alkoholu.“

Oplotnica. Oni teden je „Slovenski Gospodar“ v dveh dopisih davkoplačevalce pripravljajal za bližajoče se volitve v občinski odbor. List je popisal tudi, kako da so nasprotniki pri zadnjih volitvah leta 1905. volilce strahovali in motili, potem pa pristavil opombo, ki pravi, da se torej ne smeš čuditi, ako smo tistokrat v prvem in v tretjem razredu propadli. To poročilo so brali časnikarji v Celju ter v tamošnji liberalni list dali tiskati, da je Oplotnica padla, namreč letos, ker v prvem in tretjem razredu so zmagali posili-Nemci. Staro „novico“ so povzeli drugi časniki kot novo in tudi „Naš Dom“ jo je v zadnji številki priobčil. Vidite, gospod urednik, da se na liberalne časnike celjske ni zanesti. Liberalci so kot novico razglasili tisto novico, ki je nova bila dne 31. julija 1905. Te vrstice pero piše dne 25. februarja, in v tem trenutku še ne vemo, kedaj da bo treba iti na volišče. Pa določitev dneva pričakujemo vsako uro,

Največji križ je pač s tistimi ljudmi, ki nič ne berejo časnikov. Pravica in državljanska dolžnost jih veže, da idejo na volišče, a tam se da marsikateri premotiti, ker samostalno ni zmožen ločiti prijatelja od sovražnika svojega. Toda ljudem se odpirajo oči, in za letos imamo upanje, da ne bomo zmagali samo v drugem, ampak tudi v tretjem in prvem razredu. In če se to zgodi, bomo v svet poslali veselo novico: Ono leto je Oplotnica padla, letos pa je častno vstala.

Kapele pri Brežicah. Dne 16. febr. je umrl 1823. leta rojeni Janez Blaževič, p. d. Matok iz Jereslave. Bil je svojedobno čez 50 let cerkv. ključar žup. cerkve. Poročil se je z še živečo ženo Marijo roj. Jurman 17. jan. 1845, a v svoji skromnosti ni hotel obhajati niti zlate, niti biserne poroke. Njegova visoka starost je tem pomenljivejša, ker ni bil nikdar v življenju bolan in ker je svojo starost prav srečno in udobno preživel pri svojem sinu. Ko sem mu nekaj dni pred smrtjo omenil, da se je čuditi, da je pri toliki starosti še tako vedno krepak — saj je še pred kratkim teške koše detelje nosil — je odgovoril, da se temu ni treba prav nič čuditi, ker je on nekaj zelo rad in vestno spolnjeval 4. božjo zapoved. Mladina, zapomni si zlate besede tega starčka. — Enega izvrstnega moža smo pokopali, eden izmed izvrstnih fantov pa je stopil med vrste možev, mislim Franca Štraser, ki se je 15. t. m. poročil z Anico Kosovo iz Dobove. Njegovo posebno veselje je bila lepota cerkve, vence in šopke plesti, lepe narodne pesmi pevati; pijan še ni bil nikdar, ga je oče javno pohvalil. Služil je pri vojski pri tvrdnjav. topničarjih. Bog daj Slovencem več takšnih fantov!

Koroške novice.

Celovec. Pri c. kr. deželnem finančnem ravnateljstvu sta razpisani dve mesti računskih praktikanov. Cas za prošnje 4 tedne.

Celovec. Pri maškerađi, katero je napravil šulferajn na pustni terek, zadela je kap huzarskega poročnika barona Lippe iz Jezernic. Karakteristično, da se je navzlic temu, da je ta častnik sred veselice in sred udeležnikov umrl, plesalo naprej do jutra.

Bruca pri Beljaku. Koroška s. K. S. Z. je sklenila pri nas napraviti dvodnevni socialni tečaj, ki se bo vršil v ponedeljek in torek dne 15. in 16. marca „pri Pogliču“. Ker je Bruca tik železniške postaje in je odprta tako Rožanom in beljaški okolici, kakor Zilski in Kanalski dolini — zato upamo na precejšnjo udeležbo. Prijave za udeležbo naj se blagovolijo čimprej doposlati domačemu župniku vlč. gosp. Fran Katnik-u. Otvoril se bo tečaj v ponedeljek ob pol 10 uri dopoldne in sklenil v torek ob kaki 5. uri popoldne. — Mladeniči, prijavite se kmalu in v velikem številu.

Društvena kronika.

Sv. Ilj v Slov. goricah. V Št. Ilju se je začelo zopet veselo življenje. Mladina, ki je do zadnjih časov sem spavala spanje pravičnika, se je začela zopet vzbujati ter stopati na pozorišče v boju za naše svetinje, sv. vero in materin jezik. Prva so se zbudila vrla dekleta. Na Svečnico so zopet oživele še pred leti ustanovljeno deklisko zvezo. Čez 50 mladenk se je zbralo pri zibki tega preronega deteta. Kot navdušeni govornici ste nastopile Micki Krenova in Žebetova, ki ste vabile vse zavedne šentiljčanke v krog dekliske zveze. Vrla Anica Krenova pa je razveselila tovaršice z ljubko deklamacijo „Domovini“. Vsa čast ji. Govoril je še tudi č. g. kaplan Golob o čednostih prave slovenske mladenke, Franel Žebetov pa o pomenu mladinske organizacije. Vmes pa so zakročile tudi več krasnih narodnih pesmic. Novi odbor „Dekliske Zveze“ se je tako sestavil: Marica Krenova, voditeljica; Marica Žebetova, nje namestnica; M. Lilekova, tajnica; Zofka Salijeva, blagajnica; Pepica Simončič in Trezika Hamer, odbornici. Imena teh vrlih mladenk nam pričajo, da bo „D. Z.“ dobro delovala, in krepka opora Slovenstvu v Št. Ilju. Živele zavedne šentiljčanke! — H koncu pa moramo opomniti, da hočejo mladenke posnemati tudi fantje. Eno prihodajih nedelj se namreč oživi tudi mladeniška zveza. To bo že potem prav veselo v Št. Ilju in si ne morem kaj, da ne bi zaklical: „Bog živi vse vrle šentiljske mladenke in mladenče!“ Opazovalec iz Priekije.

Svetinje. V zadnji številki, ste g. urednik našo tukajšnjo mladino navdali z veselo nado, da se bo tudi nam izpolnila naša srčna želja, namreč da se bo pri nas ustanovila mladeniška in dekliska zveza. Ker se mladina povsod zbira, družni in izobrazuje, bi to tudi mi radi posnemali. Zato bi res bili hvaležni tistemu, ki bi to našo najtoplejšo željo uresničil ter nam pomagal do naše mladinske organizacije. Svojim tovarišem in tovarišicam pa kličem: Svetinjska mladina, le vkup!

Fant iz fare.

Novo društvo. V Podgorju pri Slovenjgradu se je 28. februarja ustanovilo izobraževalno društvo. Na ustanovnem

shoda je govoril č. g. dr. Jos. Hohnjec, bogoslovni profesor, kot odposlanec S. K. S. Z.

Remšnik. Tukaj se v kratkem ustanovi prepotrebno „Kat. slovensko izobraževalno društvo“. Pravila so od nametnije že potrjene. Upati je, da bode dobro prospevalo, ker je posebno mladina za nje navdušena.

Konjiška okolica. Me mlade, me gremo naprej! Zopet bo imela na novo ustanovljena Dekliška zveza poučni in zabavni shod prvo nedeljo tega meseca t. j. 7. sušca popoldan po dekliskem nauku. Deklamovalo se bo, in poučni govor bo o branju knjig in časopisov. Veliko zanimanje vlada sploh za Dekliško zvezo in vedno nove članice pristopajo. Živio, mlade Slovenke!

Podsreda. Ustanovili smo katoliško slovensko izobraževalno društvo. Predsednik Vimpolšek Jože, podpredsednik Podpečan Jernej, tajnik Kunej Jakob, njegov namestnik Sotošek Janez, blagajnik Brdnik Karol, njegov namestnik Debelak Martin, knjižničar Gašpar Bežjak. Društvo pristopi k S. K. S. Z. v Mariboru.

Sv. Peter pri Račgoni. Celoletno poročilo o delovanju „Dekliške zveze“. Dekliška zveza je priredila v pretečenem letu 1908. 5 poučnih shodov. Vsled priprave za težko igro: „Divji lovec“ smo bile zadržane, da nismo tekom 3 mesecev nobenega poučnega shoda priredile. Naš prvi poučni shod je bil 5. aprila. Na vspeh je bilo sledeče: „Hrepenenje po mladi“, deklamira Marija Srt. Govornica Nežika Osojnik je razlagala, kako je dejal zveličar Marti, da je le eno potrebno, da ne zaidemo na potu življenja; da Bogu služimo in se večno zveličamo. Potem je deklamirala Marija Duh pesem „Doma“. 2. poučni shod, dne 10. maja. Na vspeh: 1. Pozdrav novodošlemu č. g. duh. voditelju R. Bratanič; govori voditeljica. 2. „Brezmadežni“, deklamira Tončka Hrašovec. 3. V proslavo „Marijinega jubileja“, govorila Magdalena Klobasa. 4. „Prvo cvetje“, deklamirala Kristina Pinterič. 5. „Majniku v pozdrav“, pojo dekleta. 6. Č. g. duh. voditelj so nas vspehujali k složnemu delovanju. 3. poučni shod je bil 28. junija. Vspeh: 1. „O prijateljstvu“, deklamirala Nežika Osojnik ter je obenem naglašala pomen pravega prijateljstva. 2. „O branju in razširjanju dobrih knjig in časnikov“, govorila Tončka Kovačič ter povdarjala posebno to, da naj petrovska narodna mladina, zlasti v tem letu trojnega jubileja skrbi za to, da se dobro, katoliško časopisje razširi po naši fari, ker to je delo, katero božje Jezusovo srce posebno želi v sedanjih žalostnih razmerah, ko hočejo vzeti celo prostemu ljudstvu zupanje do duhovnikov in skoz to najdražji naš zaklad: sv. vero. Govornica sklepa svoj govor z besedami, da naj se naša mladina ozira na svoj najvišji vzor, na božje Srce, kajti če se oziramo na ta vzor, nas nasprotniki ne zmagaio nikdar. 3. „Slovanskima apostoloma“, deklamirala Trezika Zemljič. 4. poučni shod dne 19. julija. 1. Pozdrav voditeljice novodošlemu č. g. Antonu Pintar. 2. Govor č. g. Antona Pintar, v katerem se zahvaljujejo za pozdrav ter navdušujejo mladenke za vstrajnost in obljubijo, da hočejo vedno sodelovati in zvezo po svojih močeh podpirati. 3. „O značajnosti slovenske mladenke“, govorila Liza Pelc. 4. „Z vencem tem ovenčam Slavo“, deklamirala M. Zemljič. 5. poučni shod dne 1. novembra. 1. „Bilo ne bilo“, deklamirala Ana Gomilšak. V pesmi opisuje nekdanjo in sedajno usodo Slovanov. 2. Pepika Strahi govori o lastnostih, ki jih naj ima slovenska gospodinja in mati. Ona naj skrbi za izobrazbo duha in srca najprej sebi, da bo potem zamogla sama in po svojih koristiti narodu. Zveza je tudi priredila 3 slavnostne jubilejne shode v prostorih Čitalnice. Prvi Marijin shod se je vršil 9. avgusta. Razpored: Voditeljica pozdravi navzoče, potem pa deklamira prolog igre: „Lurška pastarica“. Zatem je sledil nastop Bernardke z njeno materjo in prizor prve prikazni lurške Gospe. Marijina podoba je bila vsa v krasnem cvetju. Zatem je deklamirala Nežika Osojnik pesem „Lurški jubilej“. Govornica Tončka Kovačič je vspehujala tovaršice k ljubezni in zvestobi do Marije ter prosila Marijo, naj blagovoli vsprejeti slovensko petrovske mladino pod svoj plašč. Potem nastopi šest belooblečenih deklic in zapoje pesem „Ko zjutraj solnčni žar“. Nato sledi poklonitev Materi božji v šestih pesmih in simbolih: Križ, sidro, srce, venec, lilija in krona. Potem zapoje pesem: „Pri tebi, o Marija, zbrane“. K sklepu navdušujejo č. g. duh. voditelj vse navzoče vstrajati v delovanju za čast Marije in blagor domovine. Shoda, oziroma slav-

nosti, so se udeležili domači č. g. duhovniki, veliko deklet in žen. Papežev jubilej smo obhajale dne 20. septembra v Čitalnici pred lepo ovenčano podobo sv. očeta. Vspeh je bil sledeči: Č. g. duh. voditelj pozdravi goste ter v navdušenih besedah opisujejo letošnji trojni, zlasti papežev jubilej: „Sv. očetu“, pesem, deklamira Mici Zemljič. Zatem sledi igra v štirih dejanjih v proslavo papeževga jubileja. Tudi nastopi pet belooblečenih deklic z gorečimi svečami v rokah, ter med ljubkim petjem za to primernih pesmic daruje vsaka od njih dve leti Bogu za sv. očeta, da bi še doživeli šestdesetletnico mašništva. Zlatomašniku Piju X. pesem, deklamira Pepika Strahi. H koncu se voditeljica zahvali gostom za prijazno in polnoštevilno udeležbo ter izrazi željo, da se ob drugi priliki zopet prijazno vsak odzove. Dne 29. novembra pa smo se spominjale šestdesetletnice vladanja našega presvitlega cesarja. Pred cesarjem, z zelenjem ovenčano podobo, se je zbralo nepričakovano mnogo občinstva, kakor oč. gg. domači duhovniki, mnogo mladeničev in mož in veliko deklet. Razpored: 1. Pozdrav voditeljice. 2. Ženski zbor zapoje pesem: „Sem deklica mlada, vesela“. 3. Tončka Hrašovec opisuje v slavnostnem govoru življenje presvitlega vladarja. 4. Nastop 5 deklet v narodni noši, katere predstavljajo 5 slovenskih dežel: Štajersko, Koroško, Kranjsko, Istro in Dalmacijo. Vsaka je odličena s trakom tiste barve, katere deželo zastopa ter deklamuje pesmi primerne temu dnevu. 5. Ženski zbor zapoje cesarsko pesem, katero vsi stoje poslušajo in ob koncu Avstrija položi pred cesarjevo podobo lovorjev venec. Končno se č. g. duh. voditelj zahvaljuje „Dekliški zvezi“ za vse prireditve ter z navdušenim „živio“-klicem zaključijo shod. Meseca decembra se je „Dekliška zveza“ pripravljala za igro: „Najdena hči“, katero je potem predstavljala dne 27. decembra v prostorih g. Karbaša. Zveza je imela 17. januarja l. 1909. svoj letni občni zbor. V pretečenem letu 1908. je bila zveza naročena na 10 iztisov „Glasnika“, 5 iztisov „Bogoljuba“, 5 iztisov „Našega Doma“ in pet iztisov „Slov. Gospodarja“. Vspeh: 1. Voditeljica otvori zborovanje. 2. Tajnica poroča po zapisniku zvezino delovanje v pretečenem letu. 3. Blagajničarka poroča o denarnem stanju „Dekliške zveze“ za leto 1908. 4. Knjižničarka poroča, koliko knjig so članice lanske leto prebrale. Potem se je vršila volitev novega odbora, v katerega so bile izvoljene sledeče: voditeljica: Nežika Osojnik; namestnica: Liza Pelc; tajnica: Tončka Hrašovec; blagajničarka: Tončka Kovačič; knjižničarka: Kristina Pinterič. Č. g. duh. voditelj se zahvaljuje staremu odboru za trude, ki jih je imel pri poučnih shodih, pri veselicah in pri drugih prireditvah. Novi odbor pa so navduševali za novo delovanje, delovanje k medsebojni zastopnosti, edinosti in odkritosrčni ljubezni za čast božjo, slavo domovine in blagor mladine. Najprisrčnejšo zahvalo izrekamo č. g. duhu. voditelju za trud, ki so ga imeli pri zvezi. Prosimo tudi nadaljne pomoči. Drage tovaršice slovenske! Veliki so bili naši uspehi v tem oziru v pretečenem letu, biti na morajo letos, ako se bode prav pridno in marljivo udeleževale mesečnih shodov, pa ne samo udeleževale, ampak tudi sodelovale, še veliko večji, da jih traino in za vedno ohranimo. Naj se razlega naš vodilni rek od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda: Vse za vero, dom, cesarja!

Bralno društvo v Veržeji si je na dan občnega zbora izvolilo sledeči odbor: g. naučitelj Ferd. Sprager, predsednik; g. župnik L. Janžekovič, podpredsednik; Koroša Janko, tajnik; Seršen Alojz, blagajnik; Cmerekar Franc in Žvare Franc, knjižničarja; Horvat Lovro in Koroša Marija, odbornika. Upati je, da bode novi odbor neustrašeno deloval v proevit društva, kakor tudi posameznih udov. Lanskó leto je priredilo društvo dve lepi predstavi, ki sta se s povoljnim uspehom dovršili.

Slivnica pri Celju. Občni zbor bralnega društva dne 14. svečana je pokazal, da tisti, ki so s celoletnim vrlim uporabljanjem izobraževalnih sredstev spoznali dobroto takih ustanov, kakor so izobraževalna društva, ne odtegnejo svojega članstva za nobeno ceno več; vsi udje namreč, izzemši le brezpomembne izgube med letom, so zopet pristopili; priglasili so se še pa mnogi novi udje, tako da bo število 60 kmalu doseženo. Tudi v odboru se ni veliko izpremenilo. Predsednik ostane Jurij Jagodič; podpredsednik in blagajničar je Jožef Artnak; drugi odborniki: č. g. Janez Kozinc, Matija Selič, Gregor Skale, Alojz

Lavriha, Alojz Cmok; namestnika: Anton Podgoršek in Jože Lipovšek. Širšo javnost bi utegnili zanimati še to, da je občni zbor proglasil svojim častnim članom g. župnika Ivana Jurko v Pamečah, ki je pred 10 leti društvu predsedoval. K živahnosti tega letnega zborovanja je največ pripomogel g. posojilničar Franc Žličar iz sosednega St. Jurja. Kot odposlanec S. K. S. Z. je ta neutrudni mladeniški govornik opozarjal na nekatere napake, ki se rade vtihotapijo v društveno življenje ozir izposojevanja in branja; pridobival je mladino tudi za varčnost; razun predsednika so še nastopali govorniki in deklamatorji iz obeh mladinskih zvez.

Sv. Peter na Medvedovem selu. Dekliška zveza našega izobraževalnega društva je priredila letos že 2 poučna shoda. Na prvem dne 1. jan. smo izvedele iz govora g. duh. voditelja, kako delujemo v novem letu za svoj in narodov napredek. Popisovalo se bode življenje in delovanje naših slov. pisateljic: Josipine Turnogradske, Lujize Pesjakove, Pavline Pakkove in sestre Bonaventure Suhač. Govorilo se bode tudi o slavni francozki domoljubki, devici orleanski, katero bode sv. cerkev kmalu častila kot svetnico. In še več lepih načrtov imamo za bodoče delovanje. — Drugi poučni shod se je vršil 15. jan. Vlč. g. duh. voditelj so govorili o dekliskem delu i znanju, kuhati, šivati, presti mora pač vsaka deklica dobro znati. Biti mora sploh prijateljica dela, ako se hoče dobro pripraviti za bodočnost. Naj Vam, draga dekleta, ne izgine navdušenje za toliko potrebno izobrazbo, ampak krepko naprej po tej krasno začrtani poti! Bog in domovina!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Da me, petrške mladenke, pogumno stopamo naprej za našimi zvišenimi cilji, kaže poročilo o lanskem delovanju naše dekliske zveze. — Naša zveza, ustanovljena 25. marca 1908, je priredila v nedeljo 31. jan. občni zbor, katerega se je udeležilo nad 80 deklet. Štela je zveza v pretečenem letu 62 članic, za naše razmere gotovo častno število. Imela je 6 dobro obiskanih shodov. Govori g. duh. voditelja so razpravljali o namenu dekl. zveze, o varčevanju, kako kaži slov. deklica ljubezen do domovine, o geslu „Svoji k svojim“. Govori članic so bili sledeči: „Slov. deklica in žena v našem narodnem življenju“ Vehovar Ana, „kako delujemo za lastno in narodovo srečo kot krščanska, kmečka in slovenska dekleta“ Verk Am., „kako nas pomladne cvetice vnamajo za ponižnost, nedolžnost in za pravo ljubezen do Boga in do našega naroda“ Strašek Ter. Deklamacije so bile: „Pesem slov. deklet“ Verk Am., „Zvonček“ Vehovar Ana, „Sveta vera in domovina“ Križan M., „Slanica“ Debelak Kat. Zveza se je udeležila polnoštevilno jubilejnih dekl. shodov na Sladki gori in pri Sv. križu tik Slatine. Na obeh shodih je nastopilo 6 članic naše zveze z govori in 6 članic z deklamacijami, pri obeh shodih je tudi sodeloval naš dekliski pevski zbor. Trikrat so predstavljale članice zveze krasno gledališko igro „Lurska pastarica“ v proslavo Marijinega jubileja. Namen našega lanskega delovanja obstoji tudi v tem, da so se po našem vzgledu osnovale dekliske zveze: na Sladki gori, v Šmarju, pri Sv. križu in zadnji čas pri Sv. Emi. Me iz srca privoščimo ta napredek sosednim mladinkam. Pri volitvi voditeljstva dekliske zveze so bile izvoljene: Verk Amal, voditeljica, Hanjšek Mar. namest., Vehovar Ana tajnica in knjiž., Strašek Ter. blag., Jančič Mar., Mestinsšek Joz., Debelak Kat., Mahanje Jera odbornice. Na novo so pristopile 4 članice. — Vehovar je v govoru opisala krasno življenje, junaško delovanje in mučeniško smrt Ivane d' Arc, device orleanse, ki bo letos proglašena za svetnico. — Več članic se je oglasilo za razne časopise, tudi „Naš Dom“ je dobil 4 nove naročnice. Vse to priča, da se nabaja med nami mnogo zavednosti in probujenosti. Drage tovarišice! Dekliška zveza nam nudi pripomočke do izobrazbe, torej le vse pod nje okrilje, ker tukaj je naše ognjišče, krog katerega se hočemo zbirati, se poučevati in navduševati za najdražje svetinje našega naroda. Udeležujmo se pridno poučnih shodov, ki jih prireja. Agitirajmo za vsako dobro stvar, posebno za poštene, v katoliško-narodnem duhu pisane časnike. Slabega berila pa se ogibajmo na vso moč. Nastopajmo povsod z narodno samozavestjo, kot zavedne, odločne Slovenke! Napredujmo v lepi krščanski omiki! Časi so resni, torej pa le vse na krov, združimo se proti ljutim sovražnikom vere i domovine, ker le organizirane se moremo uspešno braniti sovražnemu navalu, ki nas preti pogubiti.

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud nam naj Bog blagoslovi!

Mladini.

Dopis iz Primorskega. Kakor vsakemu usoda nekaj odloči, tako je tudi meni odločila kratko bivanje tukaj na Primorskem, med prebivalci golega Krasa, in sicer v velikem, lepem trgu S. Drage mla-

denke! Gotovo bode te nehoti vprašale: „Kako je življenje na Primorskem? Imajo tudi tam izobraževalna društva? Kako kaj napreduje mladina? Ali ima kako organizacijo? — Da, tako sem tudi jaz mislila; a zdaj vidim, da sem se v tem globoko motila. O kakih izobraževalnih društvih ni duha, ne sluha. Društvene življenja ne poznajo. Komaj lansko leto so ustanovili Marijino družbo, ki šteje majhno število udov. Mladina je, žalibog, precej pokvarjena, udana pijančevanju in plesu. Žalosten je pogled na ulico ob nedeljah in prazniških, posebno pa ob dnevih sejma, ko se drvi mladina obojega spola na pol pišna in skoraj brez pameti semintja. Kar solze mi stopijo pri tem pogledu v oči, posebno, če pri tem mislim na naše veselo društveno življenje na Štajerskem. — In kaj je krivo tukajšnji pokvarjenosti mladine? Največ in predvsem to, ker stopivši iz šole, nima več nadaljne izobrazbe, nadaljne omike, je prepuščena največ sama sebi. In kakor smo vsi že po grehu prvih starišev bolj nagnjeni k hudemu, kakor k dobremu, tako torej ni čuda, da se tukajšnja mladina nagiblje bolj k nenravnosti, kot pa k poštenosti, ker nima trdnega stališča, na katerega podlagi bi se mogla ohraniti na poti čistega, poštenega življenja. — Marijine družbe se marsikatero deklet sramuje; sama sem čula mladenko, ki je rekla: „V Marijino družbo sem zapisana, a, po njenih pravilih živeti ne morem. Če grem s tovariši in s tovaršicami na slaba pota, se pregrešim zoper pravila Marijine družbe, če pa ne grem, se zamerim; in to mi je večja škoda.“ — Žalostno! — Drage mladenke! Zdaj sem vam na kratko pisala stališče, in sicer žalostno stališče tukajšnje mladine. Me pa si vzemimo iz tega dvojen nauk, in sicer prvič: prosimo ljubelega Boga naj reši primorsko in sploh vso slovensko mladino propalosti, in drugič: oklenimo se s toliko večjo vnemo naših izobraževalnih društev, oziroma dekliskih zvez, ter hvaležnih sro ubogajmo naše dobre g. voditelje in dušne pastirje; saj je to edino le v našo korist, v našo častno in večno srečo. In skrbeti za častno in večno srečo je naša sveta dolžnost, je naš poklic. In za ta poklic se hočemo boriti, ta poklic hočemo doseči. Le pogumno in neustrašeno naprej! V to pomozi Bog in čila moč štajerskih deklet! — Iz daljne Primorske vas prav priščno pozdravlja Slavka.

Cerkvene zadeve.

Duhovniške vesti. Č. g. dr. Franc Krulje je bil dne 1. marca umeščen kot nadžupnik in dekan v Laškem trgu. Isti dan sta nastopila kot župnika obč. gg. Ivan Jurko v Pamečah in Alojzij Gričnik v Reki. — Prestavljeni so obč. gg. kaplani: Martin Petelinšek k stolnici v Maribor, Ivan Bogovič k Sv. Magdaleni v Maribor, Ivan Atelšek k Sv. Marku, Simon Šimonc na Sladko goro in Anton Kovačič v Zibiko. — Umrli je dne 23. febr. starosta duhovščine, častni kanonik, upokojeni dekan Janez Bosina v Kozjem v starosti 87 let.

Č. g. Janez Toman, župnik na Hajdinu pri Ptujju, se je podal v Iko, iskat si zdravja za svojo dolgoletno bolezen.

Duhovna gredica. Pričeli smo štiridesetdanski post. Spregovorimo malo o njem in o postu sploh! — Post je v katoliški cerkvi v navadi že od prvih časov. A naš sedanji štiridesetdanski post ni bil vpeljan v apostolskih časih, ampak še le pozneje. Tudi število dni ni bilo povsod in vedno enako. Nekdaj se je začel ta post s prvo postno nedeljo. V nekaterih krajih so imeli tudi nedelje za postne dni, kakor v Rimu; drugodi so pa nedelje bile od posta izvzete. V Jeruzalemu so pa imeli post osem tednov pred velikonočjo in sicer vse dni, razun ob sobotah in nedeljah. Se je pač ozirati pri teh navadah na večjo ali manjšo gorečnost. Glede štiridesetdanskega posta imamo razna stara sporočila, iz katerih moremo z gotovostjo sklepati, da je bil ta post v tretjem, ali vsaj v četrtem stoletju vpeljan. — V začetku sedanji postni čas ni veljal toliko za post, temveč ta čas je bil odločen v ta namen, da so se katehumeni t. j. oni, ki so imeli in hoteli biti krščeni, da so se ti pripravili na sv. krst. Drugi so se pa te tedne pripravljali na zakrament sv. pokore in sploh na odvezo od grehov. Vsem je seve ta čas veljal v duhovno prenovljenje. Postni čas torej tedaj še ni bil zapovedan, bil je pa splošno v navadi. Zapovedal ga je šele papež Urban II. l. 1091. Nas zato veže ta postava, postiti se moramo od pepelične srede do velike noči izvzemši nedelje. Kako, to smo slišali iz prižnice, ko se nam je prebrala postna postava. — A dragi, sam post nam bo le malo koristil, ako se ne bomo tudi v duhu postili. Z zdrževanjem od jedi krotimo telo, z zatajevanjem pa lastno voljo, napuh, jezo in druge strasti, ki so pogosto hujski sov-

ražniki zveličanja in duhovnega napredka, ko telo s svojo poželivostjo. Mrtvimo torej po pameti svoje telo, a brzdamo tudi svoje strasti in sveti postni čas bomo preživeli v duhu sv. cerkve!

Razno blago.

Gospodinjsko šolo, primerno za kmečke sloje, kjer se bodo kmečka dekleta predvsem praktično poučevala v kuhanju, šivanju in v gospodinjstvu, ustanovi kranjski deželni odbor na Vrhniki v zvezi s tamšnjim mlekarškim tečajem. Šola se otvori 15. marca in se bo vanj sprejelo 40 deklet, ki so vsaj 16 let stara.

Avtomobil povozil prašiče. Dva tržaška gospođa sta dirjala z velikansko hitrostjo po cesti proti Il. Bistrici. V tej naglici sta pa zavozila med čredo prašičev in jih 14 povozila. Pri obravnavi sta bila kaznovana na 300 K globe radi nepredvidne vožnje in povrnitev škode v znesku 300 K. Za omenjena gospođa je bil ta izlet na avtomobilu pač malo predrag za 600 K od Trsta pa do Il. Bistrice.

Abstinenca! Zanimiv inserat ima „Marburgerca“ štev. 22 od 20. febr. 1909: Pozor! Gospode krčmarje prosim, da mi ne smejo ne treznemu, še manj pa pijanemu dati opojnih pijač „na kredo“, ker pozneje nič več ne plačam. Sledi ime. — Za mnoge, pijančevanju vdane žrtve posnemanja vredno!

Velik perutninarski zavod, moderno in v največjem slogu zasnovan, se otvori v Zgor. Šiški nad Ljubljano. Tozadevna poslopja so že vsa pod streho.

Smešnice.

„Tukaj imam poln krožnik lepih črešnj, drži roko sem“, Janezek. „Dam ti samo eno, več tako ne potrebuješ, okusna je ena kakor druga.“

Oče: „Povejte mi, otroci, zakaj se tako vedno veselite, če pride zdravnik?“ Janezek: „Takrat smemo vedno jezik kazati, ne da bi bili kaznovani.“

Dr. A: „Kdo pa je ta gospod, ki se tako ošabno tukaj spreha?“ Dr. B: „To je tukajšnji živinski zdravnik, ki do sedaj še ni imel nobene prakse. Včeraj pa je bil poklican k bolnemu kanarčku in danes ima grozno domišljijo.“

Listnica uredništva.

Kebelj na Pohorju: Došlo prepozno. Sicer pa pustimo take osebnosti! Pametnejši odneha. V listu pa imamo itak premalo prostora za podučne članke. Vstrajajte v dobrem in marljivo dopisujte! Mladeniški pozdravi! — Gradec, Ljutomer, Kozje, Videm, Sv. Lovrenc nad Mariborom: za to številko prepozno. Kar je porabnega, prihodnjič. Pozdravi!

Pojasnila o inseratih daje

upravnistvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v. Vsaka beseda stane 3 vin.

Male posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskih poslopij, 2 njiv, 2 travnikov, 1 gozda in kovačnice za ročnega kovača je pod jako ugodnimi pogoji in nizki ceni na prodaj. Posestvo leži v vasi Replah pri Pliberku na Koroškem. Natančnejša pojasnila daje lastnik Pavel Lajmiš, posestnik in kovaški mojster na Lazah, z. p. Smartno pri Kamniku na Kranjskem. 10

Krojaški pomočnik se sprejme v stalno delo pri krojaškem mojstru Antonu Klančnik Neuhaus P. Lavamünd, Koroško. 15

Velika razprodaja!

4 pare črevljev

za samo K 7.— Radi zaostaje plačil več velikih tovarn se mi je naročilo, da prodam veliko množino črevljev pod tvorno ceno. Prodajm vsakemu 1 par moških črevljev, 1 par ženskih črevljev, nanje sivo ali črno s kapico za povezati s močnimi podplati z žrebli, najnovejši kroj, dalje 1 par moških 1 par ženskih modnih črevljev, zelo elegantno izdelani in se lahko nosijo. Vsi 4 pari za samo K 7.— Pri naročilih zadostuje, da se navede d l gost. Pošilja po povzetju Centralna eksportna hiša za črevlje A. Gelb, Krakov št. 104. Zamena dovoljena ali denar nazaj, riziko je torej izključen. 14

Denar si prihranite!

Za 3 K 50 v

krasna žepna ura z verižico

30.000 komadov

lepo pozlačeno ali posrebrnjeno oklopno verižico, natančno idoča samo za 3 K 50 v. Zraven ponujam tudi pristno pozlačeno 36 ur idočo veleprima švicarsko anker-remontoir uro s pozlačeno verižico za samo 5 K. Za vsako uro 5letno pisмено jamstvo. Pošilja po povzetju S. Kohane I. švicarska eksportna hiša za ure Krakov št. 284. Neštevilno zahvalnih pisem in poznejših naročil dobil. Za negajajoče denar nazaj. 11

Stampilje iz kavčuka se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Velika razpečava! Mala korist!

Radi velikega sklepa 50 000 ur pošiljam za samo K 4.60 krasno, posebno pločasto zlato duble švicarsko žepno uro, ki se ne razločuje od pristnega 14 karatnega zlata, s 36 ur idočim antimagnetičnim anker-kolesjem s sekundnim kazalcem, 3 letnim jamstvom s fino pozlačeno verižico 1 komad K 4.60 3 komadi K 12.90 Ravno ista z niklastim pokrovjem s posrebrnjeno verižico 1 komad K 5.50 2 komada K 6.50. Nobena nevarnost! Se zamenja ali denar nazaj. Pošljeta po povzetju ali če se pošlje zneseknaprej Kapellner & Holzer, Krakov št. 98. Ilustr. ceniki zastoj in poštnine prosto. 3

Pohištvo

veliki zalogi, kakor tudi žimnice, divane, ogledala po najnižji ceni. 14

Franc Pieteršek Maribor, Koroška cesta 10.

Za bolne! Za trpeče! Za zdrave!

V še tako trdovratnih in zastarelih slučajih kakor: revma, protin, živčne bolezn, glavo in zobobol, bolečine v hrbtu in mišicah, bodljaji, trganje v udih, nogobel, otekline, hvalijo splošno na mnogih klinikah praktično poskušeno, od okoli 1000 zdravnikov priporočeno sredstvo, ki takoj prežene bolečine, namred

Ichtymomentol

pat. v vseh državah. Mnogokrat obdarovano. Učinek nedosežen! Vspeh učarujoč! Nad 15.000 zahval. — Pošilja samo: Kem. laboratorij lekarnarja S. Edelmanna v Bohorodezanu (via Lvov) oddelek 35. Poštnine prosto od pet steklenic naprej, če se pošlje K 6.—, proti povzetju 20 vin. več 10, steklenic franko K 10.—, 25 steklenic franko K 23.—, 27

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrovani cenik z nad 200 slikami.

- Št. 0. Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča K 8.50
- Roskopf " 5.—
- Št. 2. Nikel-anker-remontoir (regulator) " 8.—
- Srebrna " 12.—
- Srebrna s tremi pokrovi " 8.—
- Št. 24. Nikel-anker-remontoir „Tulla“ s tremi močnimi srebrnimi pokrovi " 8.—
- Št. 34. Srebrna damska rem.-ura " 6.—
- Št. 11. Srebrna remontoir-ura za gospode " 6.60
- Št. 18. Srebrna anker ura, 15 kamnov " 10.—
- Ista z dvojnimi pokrovom " 12.10
- Št. 102. Budilka z dnevnikom " 8.—
- Št. 107. Kuhinjska ura " 8.40

Garancija več let. Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: : : : : tančno, vestno in jako ceno. : : : : :

x Th. Fehrenbach, x 34 Največja tovarniška zaloga ur Maribor, Gosposka ul. 26. : : Filialka, Dravska ul. 2.

Olje od motorja oddaje 100 kg. po 25 K. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.